

Modet til et frugtbart og godt Samarbejde mellem Tingene om de Opgaver, som Folket venter Løsningen paa". Men hvad mener Regeringen — thi en saadan Udtalelse maa jo stamme fra Regeringen — hvad mener den med „Villien og Kraften og Modet"? Mener Regeringen Modet til at slutte det Forlig, som saa længe har ligget i Luften, eller mener Regeringen Modet til at bryde igennem og til at føre en virkelig demokratisk Politik? Dette sidste Mod er det, vi fra vor Side ønske og haabe maa være bleven styrket ved de sidste Valg. Naar Trontalen saa i første Række nævner Loven om kommunale Valg, forekommer det os at være Tiden, at der fra dette Tings Side blev udtalt, at vi ikke alene ønske og kræve en Lov gennemført om lige og almindelig Valgret til Kommunerne, men at vi ogsaa ønske den gennemført i en Skikkelse, som ikke tilsteder, at der med det samme træffes Kavteler, gøres Indskrænkninger af den ene eller den anden Beskaffenhed i de kommunale Raads Myndighed. Jeg haaber, at en saadan Udtalelse kan vinde fuld Tilslutning fra ærede Medlemmer af Regeringspartiet, thi ellers ville de allerede straks svigte det, som de paa Valgdagen lovede deres Vælgere, for det tror jeg nok, at vi have hørt fra den ærede Ordfører for Regeringspartiet, at der er tvetydige Tilhængere af den almindelige Valgret til Kommunerne indenfor Partiet, men jeg tror ikke, der har været nogen, som har udtalt sig synderlig tvetydigt om dette Spørgsmaal paa Valgdagen, der have de sikkert alle utvetydigt lovet at arbejde paa Gennemførelsen af almindelig kommunal Valgret uden nogen Kavteler. Vi ønske saa ikke alene gennemført en Lov om Ministrenes Ansvarlighed, men ønske at udtale, at vort Haab er, at den bliver gennemført saaledes, som Folketinget vedtog den i sidste Rigsdagssamling. Og hvad angaar en Reform af Retsplejen, ønske vi ikke uden videre at binde os til at støtte hvilke som helst Forslag, der maatte komme fra den nuværende højtærede Justitsminister, men vi ønske, at de Forslag, vi skulle støtte, skulle være af den Beskaffenhed, at de Hovedtræk, som ere angivne i Grundloven, gennemføres. Vi ønske saa at udtale, at Folketingskredsene maa lægges om saaledes,

at Valgkredsordningen bliver mere retfærdig, end den er nu. Thi det er i Virkeligheden paa Grundlag af den nuværende Uretfærdighed og Ubillighed i Valgkredsordningen, at det er lykkedes Regeringspartiet at samle saa mange Repræsentanter i dette Ting, som det har samlet; for dets Vælgerantal giver det jo ikke Adgang til tilnærmelsesvis saa stor en Repræsentation. — Forslaget om Toldafgifterne m. fl. kommer formodentlig meget snart til at foreligge til Behandling her, og der vil da blive Lejlighed til indgaaende at udtale sig om det. Saa komme de andre i næste Linie nævnte Reformers, hvilke vi alle ville støtte under Forudsætning af, at man giver dem her i Folketinget, for saa vidt de ikke ved deres Forelæggelse have det, et Præg, som er overensstemmende med de Anskuelser, som bestandig have været udtalte og hævdede fra Venstres Side.

Vi komme saa til et Hovedpunkt, der skjuler sig lidt i Trontalen. Det er en Udtalelse, som udtrykker Forvisningen om, „at Rigsdagen altid vil medvirke til, at Landets og Folkets Selvstændighed kan bevares". Denne Udtalelse er ikke meget klar, og hvis der ikke skal lægges mere ind i den, end der fra Ordenes Side nødvendigvis maa lægges deri, er der selvfølgelig ingen, der overfor den kan sige andet end af fuldt Hjerte: Ja, vi ville ogsaa være med at arbejde for, at Folkets og Landets Selvstændighed kan bevares; men vi ønske overfor en saadan Udtalelse og den Udlægning, den har faaet paa forskelligt Hold, at gøre opmærksom paa, og det forekommer os, at det maatte det høje Ting, Regeringens Tilhængere — man kan jo ikke sige Regeringsflertallet — kunne slutte sig til, at vi ville medvirke til, at Landets og Folkets Selvstændighed kan bevares, paa den Maade, at det første Middel dertil altid vil være, at Landet fører en klog Politik udad til og indad til, og at Danmark gør sig til et nyttigt Medlem af Staternes Samfund; thi dette er ganske sikkert for os Hovedmidlet til at bevare Danmark selvstændigt som Land og som Nation. Men med det samme, vi udtale det, finde vi overfor denne Udtalelse i Regeringens Program, at det maa være nødvendigt for dette høje Ting dertil at knytte en Udtalelse om, at det er